

**PRZYJMANIE** (1) *sb n*

*Teksty nie oznaczają pochyleń.*

*sg N przyjmami(e). ◇ [L przyjmaniu.]*

*Sł stp: przyimanie, Cn, Linde brak.*

**I.** [Rzeczownik od „przyjmac”]: *dopuszczanie do swego grona [kogo ku czemu]: lekce sobie ważąc porządek braterski, przy przyjmaniu ludzi ku słowu Bożemu zaniechawają [bracia czescy] tego, ale ktożkolwiek jedno chce a ozowie się, bądź to pokutujący abo nie pokutujący, tedy oni bez sądu takowego do jednoty swej przymują. AktaSynod I 124.]*

**II.** *To, co coś bierze w siebie, wpuszcza do swego wnętrza; przen [czego]: V[ízy fą fłow połłuchacze nozdrze woniey przyimanie. BielŻyw 137.*

*Cf PRZYJMAĆ*

ALKa